

השבת של נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"מ ב', סז)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

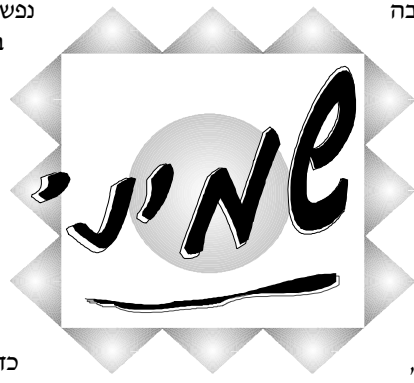
שבת שלי

קח לך עגל בן בקר לחטאת... (ט, ט)
 ופירש רש"י: לכפר על עוון העגל. כי עתה נתהפך הכח המכריח ועולה לקרבן שהוא בחינת מה שמעלין עגל בן בקר דייקא לחטאת, כי משם, מבחינת שור ועגל, משם בעצמו השתלשלות יניקת העבודה זרה של עגל שהתגבר מסטרא דשמאל כידוע ששורש היצר הרע מסטרא דשמאלא שהוא בחינת שור ועגל, כמו שכתוב: ופני שור מהשמאל. וצוה ה' יתברך להעלות דייקא העגל לחטאת להפך כח המכריח אל הקדשה, כי אחר כך כששבין נעשה תקון נפלא על ידי זה דייקא. כי כל המניעות העוברים על האדם, כלם הם בחינת כח המכריח, שרוצים להכריח את האדם ולהרחיקו מהקדשה. אבל כשמתגברין למשך עצמו תמיד אל שרשו, אל נקדת האמת, אל מקום שנחצב נשמתו משם, ועיקר הכל הוא הצדיק האמת, אזי בקל יתגבר על הכח המכריח, כי כח המכריח הוא רק לפי שעה, לפי הזמן שיש לו כח להכריח ולרחק, אבל בסור המכריח ישוב מאליו למקומו ושרשו על ידי כח המושך, שהוא נשאר קיים לעולם. ועל כן כשיתגבר להמשיך את עצמו ברצונו תמיד אל נקדת האמת, ששם עיקר כח המושך האמתי, אזי בודאי יתבטל כח המכריח וישוב אל מקומו האמתי, ואז יהיה לו טובה גדולה מה שהיה לו כח המכריח שהיה מרחיקו, כי רק בשביל זה בא לעולם, שיעסק במלחמה זו ובאמנות זאת, להגביר כח המושך על כח המכריח, ואז נעשה מזה כלים נפלאים ותקונים גדולים, כמו שנראה בחוש גם בגשמיות, שרוב האמנות של הכלים נפלאים שנעשים בחכמה גדולה, שקורין "מאשינעס", הכל הוא על ידי חכמת כח המכריח וכח המושך, וכן במלאכת המורה שעות ושאר כלים נפלאים, כמבאר בפנים. וכמוכן גם ברוחניות, כי טבע הנשמה להיות נמשכת תמיד אל שרשה העליון, ששם כח המושך האמתי, אך הכריחו אותה לירד לזה העולם, שכלו בכלל הוא בחינת כח הנשמה נגד הנשמה שכסופה ותשוקתה תמיד נמשכת למעלה לשרשה, אך כל כוונתו יתברך כדי שתתגבר בכח המושך על כח המכריח, ואז תהיה מושכת אחרים עמה ואחרים לאחרים, כמו הגלגלים והאופנים של הכלים הני"ל.

וכל מה שמתגבר כח המכריח ומרחיק ביותר, נעשים על ידי זה כלים נפלאים יותר ויותר, למי שבקי באמנות לכוון המידה איך להגביר כח המושך בחכמה נפלאה שיפעל פגלת אמנותו. (לקוטי הלכות – הלכות יום טוב ה', אותיות א' ג')

אש זרה אשר לא צוה אותם... (ויקרא י"א)

וזה בחינת פגם נדב ואביהוא שהקריבו אש זרה ביום שנתחנך המשכן, שהוא בחינת היכל הקדש (היינו לקרב נפשות לה' יתברך, ועיין לקוטי מוהר"ן א' – סימן נ"ט), כי הם היו צדיקים גדולים ונוראים מאד מאד, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, ומחמת שראו את המעשה הרע שנעשה בעולם שאחרי כל האותות והמופתים הנוראים שעשו משה ואהרן, ואחר שנתן לנו משה רבנו את התורה באותות נוראות כאלו, אף על פי כן התגברו הערב רב וקלקלו כל כך. על כן סברו שעתה שהוקם המשכן וירדה השכינה לישראל ונעשה תקון נפלא בכל העולמות מה שלא הייתה כזאת מימות עולם, כמובא בזוהר הקדוש מעצם קדשת מעלת הארת יום קדוש ונורא שהוא שהוקם בו המשכן, שנטל עשר עטרות והאיר בו אור הגנוז וכו', על כן סברו שעתה העת לבער ולכלות הסטרא אחרא לגמרי עד שלא יהיה כח עוד לאנשי רשע שהם בחינת ערב רב, לקלקל עוד, על כן הקריבו אש עם קטרת שלא בזמנה. וכוננתם בודאי היה לטובה, שרצו לעורר על ידי זה אש המשפט בקדשה יתרה, באפן שהרשעה כלה כעשן תכלה אז. כי זה ידוע שאין

שום דבר שמברר הטוב מעמקי הקליפות ומבער הרע כמו אש הקטרת ... והם טעו וסברו שכבר הגיע העת, ויש בכחם לעצם קדשתם לבער ולכלות על ידי אש הקטרת שהוסיפו לבער כל הרע והקליפות לגמרי. על כן הקריבו אש הקטרת שלא בזמנה, שהכתוב קורא אותה 'אש זרה', שעל ידי זה נעשו ונשרפו, כי אי אפשר לדחוק את השעה. אבל מאחר שכונתם היה לטובה, על כן זכו שעל ידי מיתתם תקנו הרבה, כי נתקדש המשכן על ידם, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ויקרא רבה יב, ב), שאמר משה: סבור הייתי שיתקדש המשכן בי או בך, עכשיו אני רואה שהם גדולים ממני וממך! ואף על פי כן לא עלתה בידם לתקן בחייהם, אדרבא, נעשו ונחשב להם לעוון, רק גרמו תקון על ידי מיתתם; שנתקדש המשכן, שהוא בחינת היכל הקדש על ידי הסתלקותם, כי צדיקים גדולים כשנתלקים הם באים מיד לבחינת שבת וזוכים ליום שכלו שבת ומנוחה וכו', בבחינת (ישעיה נז): יבוא שלום ינוחו על משכבותם, ינוחו דייקא, בחינת שבת ומנוחה. וכמו שכתוב בדניאל (י"ב, י"ג): ואתה לך לקץ ותנוח וכו'. ומאחר שנכללים בבחינת קדשת יום שכלו שבת ומנוחה וכו', על ידי זה נתקדש המשכן שהוא בחינת בנין היכל הקדש, שנוכל לעסק בזה לקרב נפשות לה' יתברך, כי אין בנו כח לעסק בזה כי אם בכח הצדיק אמת המפגלים במעלה מאד שנסתלקו שהם בחינת שבת. (ליקוטי הלכות – הלכות תערוכות ה' - אות ז')

סיפור
 (ימי מוהר"ת ב' – סימן קטו, המשך)
 © ... בתוך שהלכנו פגע בנו ספרדי אחד, שבא מירושלים ונסע משם לאיזמיר, וספר לי שנודע לו בספינה שלו שאנחנו באנו לכאן מסטנבול כי סופר אחד מאנשי ספינתנו היה בספינה שלו וספר לו ובשביל זה בא אל העיר כדי לשאול אותי אם אין לי אגרת מסטנבול מאנשי ספרדים השבתי לו שאין בידי שום אגרת מהספרדים, ודברתי איזה דבורים עם הספרדי הנזכר לעיל והיה לי קצת נחמה על ידי זה אחר כך הלך ר' אהרן עם הספרדי לצרכו ואני אחריהם. אחר כך, חזר עמי ר' אהרן אל הים וישב עמי שם הרבה ולא מצא ספינה קטנה לצרכנו ואותו הערבי של אתמול לא היה שם, ונתעכבו שם הרבה והיה לי כליון עיניים הרבה אחר כך באו שני ערביים קטנים עם ספינה ודבר עמם רבי אהרן ושכר אותם וצוה לי לנס בספינתם ונכנסתי לשם וגם רבי אהרן נכנס עמי והיה לי צער כי הבנתי כי קטנים כאלו בודאי לא יוכלו למצוא ספינתי והלכו עמי לספינות אחרים לצרכם אחר כך התחילו לילך עמי לבקש ספינתי והלכנו לכאן ולכאן ולא מצאנו הספינה שלי ובכל פעם שואלים אותי היכן הספינה שלך, והוא כמו שער בפנשי, כי איני יודע מה להשיבם אחר כך הלכו עמי עוד בתוך כך פגענו בספינה קטנה אחרת שהייתה גדולה קצת מספינה שישבנו בה, ושם ישבו שני עובדי כוכבים גדולים ודבר עמם ר' אהרן ואיני יודע מה דבר עמם אחר כך נתקרבה הספינה אצלנו ויצאנו מספינה שישבנו תחלה לספינה זאת, והלכתי עם אלו הערביים הגדולים והיה לי קצת נחת מזה כי הבנתי שהם ידעו יותר לבקש הספינה והלכנו עמם למקום שעומדים ספינות של איטליא, והלכנו מספינה לספינה ולא מצאנו הספינה שלי ועיני כלות מאד ומצפות על כל הספינות, אולי אזכה למצוא איזה סימן או לראות איזה ספן מאנשי ספינתי ולא ראיתי והתחלתי לצעק בקול: יהודא לייזר, יהודא לייזר, ואין קול ואין עונה אחר כך באנו סמוך לספינתנו ולא הכרתי אותה, אבל הספן אמר שיתקרב לספינה זאת, ונתקרבו לשם ובחסדי ה' באנו לספינה שלנו,

ותכף ראו אותי המטראסין והתחילו לצעק אלי ולקרות את ר' יהודא אליעזר שירד באותה שעה לחדרנו שישבנו שם ויצא לקראתי תכף, וגודל השמחה שהיה לי אז כשזכיתי לראות אותו אין לישער, וגם על ר' יהודא אליעזר היה שמחה גדולה כי הוא היה לו גם כן כליון עיניים גדול מאד על שנתעבתי כל כך קרוב למעת לעת. ברוך השם, הגומל לחיביים טובות אשר עזרני עד כה, ונתן לי כח לסבול הכל בחסדו הגדול.

ותכף, קבלנו כל החפצים לספינה זאת שבאתי עמה, וגם רי"א ירד לתוכה וחזרונו כלנו אל העיר ותכף באו הערביים הנושאים משאות וחטפו החפצים מהספינה כדרכם כי כל אחד מקדים עצמו כדי שהוא ישא המשאוי כדי לקבל שכר אבל ברוך השם לא היה לנו שום הזק, והכל על ידי ר' אהרן הנוכר לעיל שידע לדבר עמהם ולשכר אותם היטב ולהודיע להם היכן צריכין לשא החפצים שלנו ברוך השם שהזמין לנו האיש רבי אהרן הנוכר לעיל שגמל עמי חסד בחנם ובלעדיו איני יודע מה הייתי עושה ותהילה לאל הכניס אותי בשלום עם כל החפצים לבית האכסניא שלי ברוך השם הכל שלום:

(ספר אבי הנחל ב' - מכתב מ"א)

אמת

לכבוד עיני ולבי, אשר אהבתו ונאמנותו לעצם האמת שאין כמוהו מקצה העולם ועד קצהו אינו זקוק לדבורים, כי מעשיו ופעליו הנשגבים להצמיח ולגדל אור הצדיק האמת בלב ישראל בעולם צועקים על כך בקול גדול. אשריך שזכית לכך שנפלת בגורל הצדיק האמת, הפלא הנורא הזה שעושה עמנו פלאי פלאות גם עכשיו יותר מבחינו.

התעוררות והשתוקקות לבך אל האמת האמתית, זה גרם לי לעורר תקף אהבתי אליך בלי גבול, כי היא אהבה אמתית, אהבה נקייה וטהורה בלי פסלת ופניה של כבוד וממון או שום דבר מעסקי עולם הזה כלל. תאמין לי, שאיך אז ממחשבתי ומלבי ותמיד אני משתוקק ומתגעגע אלך ומתפלל על ישועת נפשך שתזכה מהרה להכניס בלבך אור המנהיג האמת, נחל נובע, בכל יום ובכל עת מחדש כי זהו עיקר הישועה והרפואה בגשמיות ורוחניות לנצח.

ברכה נאמנה ועמקה לרפואה וישועה שלמה, אוהבו אהבת אמת זכה וצחה.

ישראל דב אודסר

(לקוטי עצות - תלמוד תורה, סימנים כו-כו)

עצות ותפילות

כשאדם לומד תורה ואין מבין בה שום חדוש, זה מחמת שנתעלם המחין בבחינת עבור ואז יפה צעקה לאדם בין בתפלה בין בתורה, ועל ידי זה מוליד המחין (לקוטי מוהרי"ן א' - סימן כ"א).

מי שתורתו בלא הבנה בה שום חידוש, אף על פי שהקדוש ברוך הוא מתענג בה גם כן, אף על פי כן אין לדרש אותה לרבים. אבל מי שחננו ה' להבין ולחדש איזה דבר כל אחד לפי בחינתו, הישר מחייב שיגלה ויכניס זאת ההבנה לעם סגלה, ויטיב מטובו לאחרים (שם).

רבונו של עולם, שומע קול שועת עמו ישראל ברחמים. חוס וחנו ורחם עלינו והיה בעזרנו, והכן לבבנו שנזעק ונצעק אליך באמת עד שתעננו, נשווע ותאמר הנני. ויהיה קול צעקתנו הולך וחזק מאד, ולא נתן דמי לך, עד שתחננו ותאזין קולנו ותקשיב שוועתנו ותרחם עלינו ברחמך, ונזכה לגלות ולהאיר ולהוליד המוחין הקדושים הנעלמים עכשיו מאתנו בעוונותינו בהעלם גדול ובהסתרה גדולה, עד אשר בעוונותינו, אין לנו עתה שום דעת להכיר אותך ולעבד אותך באמת, ואין אנו זוכים לחדש דבר בתורה הקדושה באמת לאמתנו:

רבונו של עולם, לפניך נגלו כל תעלומות ואתה יודע את לבבנו, כי אנו רחוקים ממך עכשיו כל כך, עד אשר כסתה כלמה פנינו ואנו בושים לשאל ולבקש ממך זאת, שתגלה לנו תעלומות ונסתרות שבתורה, כי אין אנו יודעים על מה לבקש קדם, כי עדיין לא התחלנו לטהר ולקדש עצמנו כלל. אבל אתה יודע גדל יקרת קדשת נשמותנו בשרשנו, כי אתה בחרת בנו מכל העמים וקראת אותנו עם קדוש עם סגלה, כמו שכתוב, והייתם לי סגלה מכל העמים. וכמו שכתוב, כי יעקב בחר לו - ישראל לסגלתו.

ותעזרני שאזכה לחדש בתורה חידושים אמתיים בקדשה ובטהרה, ואזכה להמשיך תמיד חידושי תורה, שיהיה לי רשות מן השמים לגלות אותם לעמך בית ישראל לעם סגלה, ויגלגל זכות על ידי, ואזכה להטיב

מטובך אשר תחנני לכל עמך בית ישראל, לגלות הסגלה לעם סגלה, לגלות להם מה שתזכני להשיג בשכלי חידושי תורה אמתיים בקדשה ובטהרה, באופן שיחזרו בתשובה שלמה על ידי דבורי, ולא אכשל באמרי פי, ולא אומר דבר שלא כרצונך. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה כ"א)

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

עצות

... אני לא כלום, העיקר הצדיק, אז להגיד רק "נח נח נח" נחמן נחמן מאומן" זה מספיק להחריב כל הסיטרא אחרא, כל החושך, זה עניין חדש לגמרי שרבנו הקדוש זכה לזה, בשם הזה מרומז כל מה שעובר על כל אחד מישראל, והוא מהפך הכל לטוב. זה השם, זה תיקון כל העוונות וכל הפשעים שלי וכל הכפירות, הוא מהפך לגמרי, אשרינו שאנחנו יודעים מזה, אם לא? אנחנו לא יודעים כלום, רבנו הקדוש גילה שהשם שלו "נחמן" - "נח נחמן נחמן מאומן", זה מהפך כל העוונות וכל הכפירות וכל הפשעים, וכל דבר לא טוב, הוא מהפך לטוב, זה לא היה מעולם, זה חדש לגמרי, מה שרבנו הקדוש השאיר, והשם שלו "נח נחמן נחמן מאומן" זה ממתיק ומבטל ומשבר כל הרע, כל העוונות וכל הפשעים, הוא מהפך הכל לטוב.

...לא עולה כסף, כמו מזומן, מוכן, מזומן, רק להזכיר את השם "נח נחמן נחמן מאומן" מספיק, הוא מהפך הכל, כל העוונות וכל הפשעים וכל הרע, הוא מהפך לטוב, יש אתך חס ושלוש, על אדם איזה דבר לא טוב: יהפך לטוב "נח נחמן", תכף הוא יגיד "נח נחמן נחמן מאומן", שויין! הוא כבר מהפך הכל, זה באופן אוטומטי, רק מזכירים את השם "נח נחמן נחמן מאומן", הוא מהפך הכל לטוב, כל הרע וכל העוונות וכל הכפירות וכל דבר, הוא מהפך הכל, אל תשכח את זה, תמיד יהיה במוח, בלב, "נח נחמן מאומן", הוא מהפך הכל, מהפך, מהפך, שזכינו בדורות האלו, אני היה לי מכתב מרבנו, אני אקרא לך המכתב, "מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר להגיד לך", מה להגיד? "להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך", זה שאתה מהפך הכל לטוב ומאמין ברבנו, הוא מהפך הכל, עוד פעם "מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליען, ביז משיח וועט קומען", ואני חי, כי רבנו הקדוש אמר, "עליך אמרתי", זה לא להפקר, אני חי בנסים גדולים, הוא רק מחיה כל אחד, רבנו הקדוש מחיה את כל אחד ואחד, הוא מהפך כל הייסורים וכל הצרות וכל הכפירות וכל הנפילות, הכל מהפך בדיבור אחד, הכל לטוב, רק להזכיר "נח נחמן נחמן מאומן", בזה הכל, כל טוב, ממותיק הכל, הוא מהפך, מהפך ומהפך, התחזקו, "חזק ואמץ", רבנו הקדוש אומר לי: "חזק ואמץ בעבודתך", אם הוא אומר "חזק ואמץ", צריכים אנחנו לקיים ולהאמין ולקבל, מה שזכינו עכשיו, בסוף הגאולה, שיתהפך הכל, רבנו הקדוש מחיה אותנו ומחדש אותנו, מחדש, הוא חולה ואין לו תיקון, הוא מחדש, הוא מחדש אותנו, הוא נותן בנו נשמה וכל טוב.

עם אמונה! אם הוא מאיר בנו אמונה, זה כל יסוד היהדות, כל יסוד התורה, על כל פנים אבל רבנו הקדוש כותב אלי: "חזק ואמץ בעבודתך", "חזק ואמץ בעבודתך", אז צריכים להתחזק, להתחזק באמונה, ובזה לבד אתה מהפך הכל בכוח רבנו הקדוש, הכל, להפך, הכל לטובה, הכל לטובה, "נח נחמן נחמן מאומן" ... אשרינו שאנחנו יהודים ואנחנו מזכירים את השם "נח נחמן נחמן מאומן", הוא מהפך הכל, מהפך הכל רק לטובה, מחדש מהפך הכל לטובה, יהיה לך רגלים חדשים, הכל חדש, ורק "חזק ואמץ בעבודתך", באמונה, בעבודת השם, יכולים להתקרב להשם יתברך רק בזה שמאמינים בהשם ובתורה, שמאמינים בהשם בתורה, רק להגיד השם הקדוש הזה "נח נחמן נחמן מאומן", הוא מהפך הכל לטוב, זכינו! רפואות וישועות, הכל, הוא מהפך הכל רק לטוב, אם סובלים? תכף "נח נחמן נחמן מאומן", זהו מהפך הכל, כל הצרות וכל הייסורים וכל הרע וכל הכפירות וכל הצרות, הוא מהפך ומחדש לטובה.

רבי ישראל (קרדונר) היה גר בחברון, והוא בא לטבריה בשבילי, לקחת ולמצוא אותי, והוא מצא אותי בטבריה... "נח נחמן נחמן מאומן", הוא חדש ועושה הכל חדש, אמת כזה אין בעולם, זה עולה על הכל, על כל פנים יש לך במה להתחזק ולהתחדש לגמרי, חדש, חדש, והוא עושה אותנו, אנחנו שבורים מאד, והוא עושה הכל שלם, חדש, הוא מחדש...

126 איל